

ЦИЈЕНА ЛИСТУ:

За Црну Гору: за годину 8 перп.
за пола год. 4 перп.

За све остале земље: за годину
10 франака а за пола године 10
франака — у злату.

Претплата се шаље само *ула-
ријед* Администрацији овога ли-
ста и то за цијелу или најмање
пола године.

Поједини примјерак 20 др.
Рукописи, који буду послати
уредишту или администрацији,
не враћају се.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

Le GLAS TZRNOGORTZA, Journal Officiel, paraissant
régulièrement chaque samedi et suivant les exigences du service.
On s'abonne aux bureaux du journal GLAS TZRNOGORTZA,
Cettigné, Monténégro.

L'abonnement pour le pays 8; pour tous les autres pays
20 francs par an.
La publicité est reçue aux bureaux du journal et dans
toutes les agences de publicité.

Огласи се шаљу Администра-
цији и за исте плаћа се за сваки
ријеч или број: из слова: петит
4, гармонд 6 и цинеро 8 *Пара*; за
огласе, који забрањују простор
мањи од 30 ријечи из петит слова
плаћа се 2 *дериера* — све напријед
наведено за први пут а за сваки
даљи пут у пола од горње цијене.
*Ријечи, шаре и илустрације, које
заузимају простор једног, два и
више редова, плаћају до задремања,
рачунајући сваки ред по 6 ријечи.*
Осим горњег још и такс. биљежу
од 30 *пара* за свако једно штам-
пање за први оглас (чл. 47, тач.
12, зак. о такс.) а за службене, које
држ. власти спроводу по потреби
приватних лица, 1 *дериер* (чл. 47,
тач. 132, зак. о таксима.)

Власник: Државна Штампарија.

Излази суботом

Одговорни уредник: Вељко Милићевић

СЛУЖБЕНИ ДИО

МИ
НИКОЛА I

по милости БОЖЈОЈ

КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра Правде,
постављамо:

за секретара Обласног Суда у Бару
Радована Бошковића, дипломираног прав-
ника; и

за секретара Обласног Суда у Пљев-
љима Ивана Вукотића, дипломираног
правника, обојицу са платом треће класе
петог чина.

Наш Министар Правде нека изврши
овај указ.

Цетиње, 3. октобра 1915. год.

НИКОЛА с. р.

Министар Правде,
Љуб. А. Банић с. р.МИ
НИКОЛА I

по милости БОЖЈОЈ

КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра Просве-
те и Црквених Послова постављамо:

за наставника у подгоричкој нижој гим-
назији Марка Кнежевића, дипломираног
студента Кијевске Духовне Академије са
годишњом платом од 2200 перпера.

Наш Министар Просвете и Црквених
Послова нека изврши овај указ.

Цетиње, 1. октобра 1915. г.

НИКОЛА с. р.

Министар Просвете и Црквених Послова,
Гавр. М. Церовић.

Посланство Краљевине Србије
на Цетињу предало је Краљевској
Влади 2. октобра ноту, којом је
извијестило, да је Бугарска, без
икаква повода и без претходне обја-
ве рата, противу Србије отпочела
непријатељства, и да се, према томе,
од 1. октобра Србија налази у рат-
ном стању са Бугарском.

У име Његовога Величанства
Краља Господара и Краљевске Вла-
де, Заступник Министра Спољних
Послова још истога дана одговорио
је Краљевском Посланству, да сма-
тра да је невитешки напад Бугар-
ске на Србију учињен и на Црну
Гору, те, пошто ова нема својега
представника у Софији, умољава
Владу Србије, да она познатим јој
путем саопшти софијској влади, да
се од 2. октобра и Црна Гора на-
лази у рату са Бугарском.

Службена саопштења

СТЈЕЧАЈ

На основи чл. 5. закона о државним
стипендијама расписује се стјечај на 10
стипендијских мјеста за правни, 12 за ме-
дицински, 12 за технички и 15 за фило-
зофски факултет.

Висина поједине стипендије је према
чл. 7. истог закона од 720—1440 перпера
годишње.

Сваки, који жели добити стипендију,
дужан је, према чл. 3 и 4. закона о сти-
пендијама, уз молбу поднијети: а) школ-
ско свједочанство о до тада свршеној
школи, односно увјерење о потоњем ис-
питу; б) увјерење о владању; в) увјерење
од пореских власти о имовном стању, с
означењем колико му родитељи, односно
имање плаћа порезе и дације годишње
и г) лекарско увјерење о здравственом
стању.

Пријенство на стипендије имају бивши
стипендисти, који буду испуњавали све
законске услове, а међу овима они, који
су по школи старији. При једнаким усло-
вима имају прече право дјеца погинулих

или онеспособљених у рату, или у држав-
ној служби.

*Молбе за стипендије са потребним до-
кументима имају се упућивати Министар-
ству Просвете најдаље до 15. октобра т. г.

На овај стјечај имају се се јавити и
сви они стипендисти, који су уживали
стипендије Министарства Војног, а испу-
њавају законске услове.

Број 3626. Министарство Просвете и
Црквених Послова, 20. септембра. 1915.
године. Цетиње.

НЕСЛУЖБЕНИ ДИО

Дворске и дипломатске вијести

— Његово Величанство Краљ
Господар примио је о Својем ро-
ђендану од Његовог Величанства
Краља Велике Британије Ђорђа
срдачну телеграфску честитку.

Врховна Команда саопштава:

1. октобар прошао је на миру на свима
нашим фронтовима.

Са српског ратишта нема још извје-
штаја.

Други октобар на нашем фронту про-
шао је на миру.

На Сави и Дунаву продужава се ве-
лика битка, која траје већ 11 дана. За
ово вријеме аустро-њемачке армије ус-
ијеле су освојити само Биоград, Смеде-
рево и Посаревац, и продужиле се јужно
од Дунава најдубље за 10 километара.
На Сави и Дрини сви су непријатељски
напади одбијени.

Бугари су у току 1. и 2. октобра на-
пали на цијелу српску границу од Дунава
до Београда и одбијени су на свима тач-
кама, само су заузели граничне карауле
код Св. Николе и Девер Баира на јуту
Густендла.

Борбе се продужују на свима фрон-
товима.

У току 3. октобра непријатељ је изба-
цио 80 артиљерских метака противу на-
ших јоложаја код Горажде и 4 шрај-
нела противу наших јоложаја у Грбљу.

На српском фронту продужавају се
енергичне борбе, и то на цијелој сјевер-
ној и источној линији. Нарочито се
води оштра битка на јоложајима јужно
од Биограда. До сада су сви неприја-
тељски напади одбијени, и српске су
трпље на истим јоложајима на којима
су биле 1. октобра.

Бугарски напади такође су одбијени на
свима фронтовима, и непријатељ је успио за-
узети само неколико пограничних караула.

ТЕЛЕГРАМИ

Ниш, 1. октобра. 28. септ. у 6 сати у
јутру Бугари су препадом напали Корит-
ску Главу. Напад је био одбијен. Један
рањени бугарски војник изјавио је на са-
слушању, да је његов батаљон добио на-
редбу за покрет и кренуо истог дана у
1 с. послје поноћи из села Кученовца
ка Китки и Коритској Глави. Тога истога
дана прије подне Бугари су узели наш
положај на Китки. Они су ушли на нашу
територију за 1 км. 29. септембра. Бу-
гари су напали наш положај Иванова
ливада, али су били одбијени. Тога исто-
га дана Бугари су напали и узели наш
положај вис на Букви. Тог истога дана су
безуспјешно нападали на наше поло-
жаје Расовати камен, Брезова Голеш (око
прелаза Кади Богоза). 30. септ. Буга-
ри су извршили препад на нашу лини-
ју Црвени Хрид, Писана Буква, Весели,
Нова Чука и потисли наша одјељења.
На цијелом одсеку Тимочког сектора
Бугари су отварајући ватру на наше по-
ложаје, наши нијесу одговарали. 1. окто-
бра Бугари су напали препадом на Деш-
чани Кладенац и Црни Врх и заузели их.
Продужили су напад на Ђурђеву главу,
Плошину и Ковачев Рид код Пирота.
Код Криве Паланке Бугари су напали у
11 с. 15 мин. на караулу Равне Њиве, на
положај Девер-бајир, Божицарица и Гу-
јан. Код Радовишта у исти сат и минут
напали су Бугари у правцу Годицева и
Ограждана и долином ријеке Струмице и

тако је Бугарска отпочела рат с нама
као и 1913. године мучким препадом без
објаве рата.

Крагујевац, 1. октобра. Стање рати-
шта у току ноћи између 29. и 30. септем-
бра и току дана 30. септембра. На Сав-
ском фронту непријатељ је извршио јед-
ан напад на Забрeжју и шест ошорчених
напада на село Критинску. Сви су напа-
даји успјешно одбијени. На осталом фрон-
ту није било значајних промјена.

Крагујевац, 2. октобра. У борбама које
су се водиле 30. септ. код Забрeжја за-
робљено је око 100 непријатељских вој-
ника. У току ноћи између 30. септ. и 1.
октобра осим повремене и мјестимичне
артиљерске борбе није било ничег зна-
чајнијег. У току 1. октобра било је бор-
бе само у околини Смедерева. Неприја-
тељ је ту вршио јаке нападе на наше
положаје, али су сви ти напади били
одбијени.

Лондон, 28. септембра. Маршал Френч
саопштава: Из накнадних обавјештења
види се да су Нијемци напали са вели-
ком снагом наш фронт јужно од канала
Лабасе, 25. септ. своје главне напоре у-
правили су на камени мајдан сјеверно од
коте 70 и измађу Илиша и редута „Хо-
хенцолерн“. Нападајући тај камени мајдан,
они су се прикупљали из околних шума,
које су се налазиле на 300—500 јарда од
наших ровова. Наши митраљеви, топови
и пушке одржавајући непрекидну ватру
покосили су Нијемце између тих шума и
наших линија. Ниједан се Нијемац није
могао приближити више од 40 јарда на-
шим рововима. Наше су трупе, гонећи
Нијемце у њиховом бјегству, освојиле ње-
мачки ров западно од вароши С. Ели.
Ни на једној тачки нашега фронта ни-
јесмо употребили наше резерве. Наши су
губитци мањи него што смо то у први
мах мислили. Јуче је вођено 11 озбиљних
борба у којима су наши авијатичари 9
пута постигли успјеха. Оборили смо један
њемачки аероплан, који је пао у непри-
јатељске линије извјесно уништен. Данас
смо оборили и други непријатељев ае-
роплан, који је пао у наше линије. Ми
смо изгубили један аероплан. — К. С. П.

Петроград, 29. септ. Руси су успјели
да пробију непријатељски фронт на ријеци
Стрипи и до сада су заробили више од
2.000 војника, 60 официра, запленили 4
топа, десет митраљеза и наставили да и
даље развијају тај успјех. — К. С. П.

Париз, 29. септембра. У току ноћи на-
ставиле су се борбе пред рововима, које
смо јуче освојили сјевероисточно од Су-
шеса и на висовима Фоли. Заробили смо
свега 150 војника. На осталом фронту
било је узајамног бомбардовања.

Рим, 1. октобра. На Крну у вече 30.
септ. непријатељеви одреди покушали су
препад на наше положаје, који су сасвим
приближени непријатељским положајима.
Покушај је пронао и непријатељ је имао
тешке губитке. 29. септ. послје подне
непријатељ је на Красу, послје јаке ватре,
пушкарања и бацања бомба, напао наше
положаје источно од Тржића. Пред од-
лучним држањем наших трупа и кошен
успјешном ватром непријатељ се повукао
у нeredу на своје линије, оставивши
на терену много ђешева. Заробили смо
неколико војника.

Лондон, 1. октобра. Пошто су Нијемци,
који врше јаку пресију на сјеверни дио
Србије, наишли на неочекивани отпор, то
су затражили од Бугара да исти напад-
ну на источни фронт.

Париз, 1. октобра. Делкасе, министар
инос. дјела, да је оставку због здравља.
Оставка је уважена и његово мјесто је
заузео г. Вивијани.

Рим, 1. октобра. Активност наших трупа
продужује се на фронту Тирол-Трентин.
Код Вал Пиколо непријатељ је био на-
пао наш положај, али је био одбијен са
великим губитцима.

Париз, 1. октобра. Парламенат, пошто
је саслушао објашњења предсједника ми-
нистарског савјета Вивиана односно ос-
тавке Делкасеа и француске политике на
Балкану, ријешило је да не треба држати
тајне сједнице.

Париз, 1. октобра. Двије ескадриле
француских авијатичара бомбардовале су
жељ, станицу у Безанкуру и Ашје-ле-Гран,

гдје је било опажено кретање њемачких
група.

Солун, 1. октобра. Генерал Сарај био
је дочекан најљубазније од стране војних
грчких власти.

Петроград, 1. октобра. Руси су имали
огроман успјех на јужном бојишту и про-
били су непријатељски фронт на Стрипи,
Овладавши једним врло утврђеним по-
ложајем заробили су 60 официра и више
хиљада војника, као и отели 4 топа. Же-
стоки бој се још наставља код Двинска.
На сјеверо-истоку од Иликста Нијемци
су били успјели да узму неколико руских
шанчева, али их је руска артиљерија из-
бацила. Руси су напредовали на југу од
језера Оболе и близу Богуинског језера.
Тако исто Руси су пошли напријед на
југо-западу од Пинска, гдје су Нијемци
били истјерани из једног села утекавши
у нeredу. Руска коњица с успјехом врши
своје налете на југу од Припјета.

Париз, 3. октобра. Леон Буржоа по-
стављен је за министра спољ. послова.

Атина, 3. октобра. Грчка влада је из-
вијестила Србију, да пошто је бугарски
напад посљедица европског рата а не
балканског, то се исти не може рачунати
да је предвиђен уговором о савезу. — Ра-
диограм.

Амстердам, 3. октобра. Енглези су пре-
дузели јаку офанзиву на цијелом фронту
између Ипра и Лоса и продрили су на
исток и на сјевер од Вернела.

Малта, 3. октобра. По депеши из Ко-
пенхагена, једна њемачка крстарица са
два торпиљера напала је у Балтичком
Мору један енглески подморски брод,
али се овај јуначки примакао крстарици
и торпедирао исту. Крстарица је истог
часа потонула.

Лондон, 3. октобра. Руски ратни бро-
дови су сагјерали у пристаниште бугар-
ско у Варни четири њемачка подмор-
ска брода.

Петроград, 3. октобра. Руси су одбили
све нападе непријатељске код Двинска
гдје се битка још наставља. Руси су за-
узели висове Иликста на сјеверу вароши.
Њихова се офанзива продужава с ве-
ликим успјехом на југу, као и на југу
од Припјета. Руси неирекидно наста-
вљају своје успјехе у Галицији на ријеци
Стрипи. У околини Двинска налет Це-
пелина није имао апсолутно никаква успјеха.
— Радиограм.

Париз, 3. октобра. У току цијелог дана
била је жестока артиљеријска борба с
једне и друге стране пред Лосом и у
Живаншиској Шуми. На Лоренском фрон-
ту Французи су освојили неке њемачке
шанчеве на сјеверу од Ројона и одбили
неколико контранапада њемачких, и том
приликом заробили око 50 Нијемаца. У
Вожима Нијемци су извршили јаки на-
падај на фронту од 5 км., и поред јаке
артиљеријске припреме, они су били пот-
пуно сузбијени. Ватром наше артиљерије
срушени су њемачки шанчеви као и блок-
хауз Биоли између кланца Св. Марије и
кланца Боном.

Петроград, 1. октобра. Послије крат-
ког бављења у Царском Селу, Цар је
отпутовао 1. октобра на фронт. Престо-
нашљедник Велики Књаз Алексеј прати
Цара.

ДОМАЋЕ ВИЈЕСТИ

† Протојереј Раде Хајдуковић. Пишу
нам из Ст. Бара:

У недјељу 9. августа т. г., преминуо је
у Подгори заслужни протојереј Раде Хај-
дуковић, 80-годишњи ревносни служитељ
олтара Господњег.

Рођен је 1813. године, баш у оно доба,
кад наша отаџбина страдаше од великих
најезд непријатељских са истока и за-
пада, чије продорање храбра и витешка
српска десница чврсто је одржала и са-
чувала златну слободу овим нашим по-
носним кршевица. Прото Раде живио
је у оно вријеме, кад свештеници пред-
начаху у борбеној линији крстом и ма-
чем, и чишћаху и брањаху земљу од
непријатеља.

Будући онда код нас образовање бијаше
на врло ниском ступњу, он је отишао у су-
сједно Приморје, те је у манастиру Пра-
сквици у Паштровићима добио почетно
школско образовање, а за тим се неко-

лико година учио у Будви у тада јединој школи у нашој близини.

Чин свештенички примио је од блаженопочившег Господара и Митрополита Петра II. Но, поред свештеничке службе изабрат је био у гвардију за 2 године, а за тим је унапријеђен и постављен за стотинаша у племену Подгорском, вршећи доцније за неколико године и дужности племенског капетана. Као стотинаш предводио је Подгоране у бојевима на Лимјане, Жабљаку и Крњицама, а у боју на Расиној Главици био је тешко рањен. Свуда се показао као узор јунака и примјеран човек.

За његово ревносно и дугогодишње службовање 1897 г. Њег. Високопреосвештенство Г. Митрополит Митрофан проишведе га у чин протојереја, а доцније га је одликовао ријетким одликовањем „напрсним крстом“.

У своме братству и племену био је покретач свега корисног и напредног, а особито је цијенио просвјету и сâм је потпомагао. Да му је просвјета на срцу лежала, дају доказа његови прилози просвјетних установа, школско-племенском фонду у Подгори од 600 пер. и Српској Књижевној Задрузи у Биограду од 150 пер., поставши тиме добротвором речених установа.

Сахрањен је уз велико учешће свештеника и народа из Ријечке и Црмичке Нахије, који су дали виднога доказа његовом заслужном раду одајући му потоњу пошту.

Слава и вјечан помен проти Раду Хајдуковићу!

† **Поп Стојан Кујачић**. Пишу нам са Грахова: 19. овог мјесеца преминуо је у Грахову стари и врло заслужни свештеник Стојан Кујачић у 82 године. свога живота, који је скоро пуних 50 година приносио Богу топлие молитве за нас, и који је у току свога осамдесетогодишњег живота стекао међу нама искрену љубав и поштовање.

Покојник је рођен на Клобуцима 21. јуна 1834. г., а рукоположен за свештеника 1864 г. у тридесетој години живота у манастиру Острогу. За свештенички чин спремао се је у школи у Цетињском манастиру која је доцније замијењена богословијом.

Свештеничку дужност вршио је до краја 1911 г. када је по молби стављен у пензију. За свој ревносни свештенички рад одликован је од г. Митрополита Митрофана црвеним појасом 4. децембра 1907. год; а 16. маја 1911. г. црвеним листама.

Учествовао је такође у свима ратовима од 1858. г. до ратова из 1878.,

На Граховцу 1858. г. вршио је дужност извјештача о стању турске војске између Великог Војводе Мирка и свог брата кап. Гаврила Попова Кујачића, те је за то одликован граховачком медаљом.

При опсади Клобука на Ускрс 1859. г. када су наши похватали главаре града Клобука, њему је пао у дио Турчин Е-мим барјактар, кога је разоружао и свезао.

На Спасов-дан 1859. г. кад су Турци из Требиња ударили на ускоке који су под управом кап. Гаврила опсађивали Клобук, сам је на очиглед црногорске војске дочекао чувеног Адема Зукова са 30 Турака Корјенића на непосредној близини ов неких 20—30 корака.

На Расиној Главици у Бјелопавлићима 1862. г., као цетињски богослов у друштву с протом Капом и протом Ристом Ковачевићем, одржали су шанац и барјак манастира цетињског.

За ово је одликован медаљом од шес-десет друге године.

Доцније је одликован такођер и другим ратним орденима, а осим тога је добио од Њв. Величанства Краља Данилов орден IV. степена.

Покојник је 20. ов. мј. уз саучешће многобројног народа сахрањен на Вилу-сима.

Збогом и лака ти грудa српске земље, којој си поштно служио! **П. Р. Граховљанин.**

Читуља. Пишу нам из Подгорице: 17. септембра је Подгорица извршила једну тужну свечаност. Данас су на подгоричком гробљу уз учешће скоро свих подгоричких грађана са г. Мил. Рамадановићем обласним управитељем и чиновништвом на челу, покопани смртни остаци Ђорђија В. Станића, трговца и извозника из Колашина. Трговци црногорски у Станићу су изгубили једнога од најврснијих и најсолиднијих својих другова; грађани колашински свога свима милога и од свих поштованог члана, а породица његова, њежнога супруга, сина и оца.

Са покојником се на гробу у име Колашинаца опростио г. Милета Минић поштар, најрјечитије изказавши, колико је Станић код Колашинаца био омиљен и колико су они у њему изгубили.

Ђорђија Станићу лака српска земља, коју је жарко љубио, а породици утјеха да овај тежак удар поднесе.

† **Петар Б. Марковић**, бив. поштанско-тел. чиновник, 17. септембра преминуо је у Подгорици. Покојник је за све вријеме црногорско-турског рата био на служби у Зетском Одреду, а за вријеме овога рата био је у Санџачкој Војсци. Повијеру му дужност вршио је беспријекорно, служећи вазда као одличан примјер. У великим напорима подлегао је тешкој болести. Искрено жале његову прерану смрт и његови претпостављени, и његова родбина, и пријатељи. Својим сајесним радом одужио се отаџбини. Вјечни му покој!

Из Администрације „Гласа Црногорца“

Ко има потребу да штампа оглас у „Глас Црногорца“, мора оглас тачно обрачунати и на истом прилијепити довољно таксе, како је то речено у заглављу листа; иначе платиће за опомену 1 перпер по чл. 57. Правила за извршење закона о таксама. Препоручује се, да се огласи пишу читко, и што краће садржине.

Акт којим се оглас спроводи на штампање може бити написан испод самог огласа или на полеђини овога.

Да трговачки огласи могу бити штампани у „Гл. Црногорца“, морају имати број и датум онога суда код којег су протоколисани.

Претилатници, који шаљу новац ујутро, довољно је да означе на купону за које полугође и тачну читку адресу.

Званични огласи

Школска објава

Упис ученика-ца у Држ. Вел. Гимназију на Цетињу за шкл. год. 1915/16, обавиће се за I—VIII разр. од 10—15 октобра т. г.

У први разред примају се ученици-це, који су свршили основну школу, а нијесу старији од 14 год., ни млађи од 10 год.

Пријамни испит полаже се из: науке вјере, српског језика и рачуна колико се прелази у основној школи.

Испити пријамни, полагаће се по извршеном упису, а накнадни и поправни од 20 октобра напријед.

Уз пријавне листе, које се могу добити у мјесним књижарама, прилаже се:

школско свједочанство за ученике II—VIII разр., а ученици I разр. осим школског свједочанства основне школе и крштеница.

За упис у I разр. плаћа се 4 перп., а у остале по 5 перп.

Бр. 160. Из управе Вел. Држ. Гимназије, 22 септ. 1915 год., Цетиње. (3,4)

Школска објава

Предавања у Држ. Нижој Гимназији у Никшићу почињу 12. октобра о. г.

Пријамни и поновни (поправни) испити држаће се 5., 6., 7. и 8. октобра о. г.

Уписивање у II, III и IV разред биће 9. октобра, а у I разред 10. октобра о. г.

У I разред примају се ученици-це, који су свршили основну школу, барем с добрим успјехом, који нијесу старији од 14, ни млађи од 10 година, и који уз то положије пријамни испит из закона божјег, српског језика и рачуна; они треба да собом донесу свједочанство о свршеној основној школи и крштеницу.

Сви су ученици дужни платити уписнину, и то ученици I разреда по 4, а остали по 5 перпера.

Број 110. Из канцеларије управе Држ. Ниже Гимназије у Никшићу од 21. септембра 1915. г. (3,4)

Школска објава

Упис ученика-ца у подгоричку гимназију обавиће се овим редом:

за 1. и 2. разред 8. октобра, у 3. и 4. разред 9. октобра, а у 5. и 6. разред 10. октобра. Пријамни испити одржаће се 11. и 12. октобра, а поправни за 2. и 3. разред 13. октобра, за 4. разред 14. октобра, за 5. и 6. разред 15. октобра.

Редовна предавања почињу 16. октобра.

На име уписнине и библиотеке ученици 1. разреда плаћају по 6, а осталих разреда по 7 перпера.

У први разред могу ступити ученици-це, који су свршили основну школу и нијесу старији од 14, ни млађи од 10 година, што морају доказати школ. свједочанством и крштеницом.

Број 70. Из канцеларије управе гимназије, 25. септем. 1915., Подгорица. (3,4)

Школска објава

Упис ђака у беранску гимназију вршиће се 4., 5. и 6. октобра. Пријавни испити одржаће се 7. и 8. октобра, а поправни 9. октобра. Предавања почињу 10. октобра.

Уписнина је за ђаке, који ступају у I разред 4 перпера, а за остале разреде 5 перпера.

У први разред примају се ученици-це, који нијесу старији од 14, ни млађи од 10 година и који положије пријамни испит. Исти су дужни уз пријавни лист приложити свједочанство основне школе и крштеницу, а они, који ступају у остале разреде, школско свједочанство.

Број 3686. Из канцеларије Министарства Просвете и Црквених Послова, 23. септембра 1915. године, Цетиње. 3,4

Школска објава

Упис ученика учитељске школе за 1915/16 школску годину извршиће се 15., 16., 17. и 18. октобра ове год. Пријаве за упис примаће се само од оних ученика, који су већ раније били ученици учитељске школе.

Усљед оскудице у згради, у првом разреду примиће се до 32 ученика.

Горњом објавом замијењује се раније издата од стране управе учитељске школе од 22. септембра т. г. број 88. публикована у 58 броју „Вјесника“.

Бр. 3909. Из канцеларије Министарства Просвете и Црквених Послова, 3. октобра 1915 године, Цетиње. (1,2)

Школска објава

Упис ђака у пећску гимназију вршиће се 4., 5. и 6. октобра. Пријамни испити одржаће се 7. и 8. октобра, а поправни 9. октобра. Предавања почињу 10. октобра. Уписнина је за ђаке, који ступају у I разред 4 перпера, а за остале разреде 5 перпера.

У први разред примају се ученици-це, који нијесу старији од 14, ни млађи од 10 година и који положије пријамни испит. Исти су дужни уз пријавни лист приложити свједочанство основне школе и крштеницу, а они, који ступају у остале разреде, школско свједочанство.

Број 3687. Из канцеларије Министарства Просвете и Црквених Послова — 23. септембра 1915 год., Цетиње. (3,4)

Службени огласи

Позив. Сагласно свом рјешењу од 26. септембра ове године, број и архивна ознака доњи, Обласни Суд позива наследице покојног Марка Грозданића из Невесиња, да се лично или преко својих пуномоћника, са правним доказима, пријаве овом Обласном Суду најдаље у року од шест мјесеци по публикацији овог позива, када ће им се уручити заоставштина пок. Грозданића. Не представу ли, пак, суд ће са поменутом заоставштином поступити у смислу односних законских наређења.

Број 921. II—1915—8. Из канцеларије Краљ. Обласног Суда, 28. септембра 1915 г., у Подгорици. (1,3)

Оглас. Јавна продаја непокретности Илије Араповића из Пећи, извршиће се 17. октобра ове и 17. фебруара 1916 године. Види оглас у „Гласу Црногорца“, број 42.

Бр. 1020. VI—1915—54. Из канцеларије општ. суда, 18. септембра 1915 год., у Пећи. (1,1)

ОГЛАС. Г. капетан Лука Ђуровић, из Старог Бара, изгубио је десет купона број 9. акција Никшићске Кредитне Банке — поменуте акције садрже сљедеће бројеве: 1011/16, 1024. и 1043/5.

Онај у чијим се рукама поменути купони данас налазе, позива се да исте најдаље до 16. децембра ове године пријави овоме Суду, јер ће се у противном случају огласити за неважеће, а реченом Ђуровићу издад ће се дупликатни истих.

Поштом пак заводима ставља се до знања да по истима неби чинили какве издатке, јер би се сматрало неважећим према Никшић. Кредитној Банци.

Број 914. VI—1915—49. Из канцеларије Краљ. Обласног Суда, 16. септембра 1915. год., у Никшићу. (бр. 352, 2,3)

Посмртне објаве

Извјештавам сроднике, пријатеље и познанике, да ћу 1. новембра т. г. у светоуспенском манастиру Морачи, давати трогодишњи помен моме драгом и непрежаљеном стрицу

† **Видану С. Ђуровићу, резервном воднику**

који јуначки погине у очајничкој борби на јуришу у шанцу 1. новембра 1912 године, у боју на Лузи код Медове — и мојој непрежаљеној браћи:

† **Блажу Ђуровићу, редову III чета пјешив. батал.**

који славно погине у српско-бугарском рату на крвавој Брегалници 5. јула 1913 године, у најљепшем цвијету свог живота у 24 години, и

† **Симу Ђуровићу, регр. III бат. I. чета ђаков. дивиз.**

који задоби болест на стражи у ланцу, на граници крваве Арбаније вршећи војничку дужност и истој подлеже 20. августа прошле године и премину у пећској војничкој болници, који са својом смрти дом затвори и старе родитеље ушавјели, да до гроба за њима тугују.

Ман. Морача, 23. септембра 1915 год.

Рафаило Ђуровић

(бр. 359, 1,1) игуман манастира Мораче.

Приликом смрти нашег непрежаљеног мужа, односно оца

† **Марка Ђурова Вујковића**

који се после дугог и тешког боловања пресели у вјечност 17. септембра т. г., у 81 години свога живота. — С обзиром на његов примјеран живот у породици и друштву, а пошто је учествова у свим ратовима од 1858 до 1879 године и своју храброст засвједочио рањивањем у ранијим бојевима па најпослије и на Улцињу, због чега је редовну помоћ примао, сматрамо за дужност изјавити нашу дубоку благодарност нашој браћи: Његушима, Цетињанима, Бајицама, Цуцама, Пекићима и осталима, који онако дирљиво нашег милог покојника ожалише и до вјечне куће испратише.

Хвала мјесном свештенику Ђуру Пејовићу, који над покојником опиијело изврши.

Још једном нека је свијема наша доживотна благодарност.

Његуши, 19. септембра 1915 год.

Ожалошћени: супруга **Маке**; синови: **Перо** и **Митар**; кћери: **Јоке** и **Милица** са осталом родбином. (бр. 351, 1,1)

Приликом смрти наше непрежаљене и миле

† МИЛЕВЕ

која се после кратког боловања пресели у вјечност 12. августа т. г. у 6. години свога живота.

Сматрамо за особиту дужност и овим путем изјавити своју благодарност поштованом грађанству подгоричком оба пола на многобројној посјети, како у болести тако и приликом сахране. Искрена хвала мјесним љекарима на њиховом труду и заузимању.

Доживотно благодаримо нашим пријатељима, кумовима и друговима на многобројним телеграфским и писменим изјавама саучешћа.

Брацка хвала мом другу попу Јоку Лековићу са госпођом на искреном помагању како у болести миле нам покојнице тако и приликом смрти њене.

Подгорица, 20. септембра 1915 год.

Ожалошћени родитељи: прото **Душан Петровић** и **Видосава** са дјецом. (бр. 358, 1,1)

Налазећи се под притиском моралног дуга, неизмјерне туге и жалости, која нас постиже не-надном смрћу нашег драгог брата

† Тома Никова Јанковића

који под громовитим ударцем непријатељске менелитне гранате испусти своју војничку душу 9. ов. мј., вршећи своју војничку дужност, те овим сматрамо за најсвјетлију дужност изјавити нашу доживотну благодарност команданту г. бригадиру Нику Пејановићу са персоналом подручне му бригаде, који на глас пок. смрти добоше и братско нам саучешће указаше; такође смо захвални алтиљеријском кап. г. Блажу Марићеву на онако ласкавом испољеном говору над посмртним остатцима покојниковим, као год и Васу Берилажи на ватреним изразима опроштајне ријечи; особито остајемо благодарни поручику француског детаשמана госп. Фландрину, на његовој предусретљивости и преводу посмртних остатака; доживотна хвала нека је пок. друговима артиљеријског кора на пратњи и спроводу, као и свој нашој браћи и пријатељима, који онако у великом милог нам пок. до вјечне куће испратише и својим многобројним присуством нашу тугу у многоме ублажише.

Још једном нека је вјечита хвала и свакоме, ко нам је лично, телеграфски, писмено или било којим начином своје саучешће у нашој тузи указао, чија ће саучешћа с благодарним осјећањима за навијек прожимати наша ожалошћена срца.

Друшћини, септембра 1915.

У име себе и породице ожалошћени: супруга **Анђе**; стриц **Јоко**; браћа: **Лазар**, **Стево** и **Ан-дрија**; братучед **Лука**; сестра **Икара**. (353, 1,1)

Наш добри отац, стриц, ђед и прађед

† протојерј Раде Хајдуковић, стотинаш

пресели се у вјечност 9. авг. у 102 години живота. Сматрамо за велику и свету дужност, да изјавимо своје осјећаје дубоке захвалности:

Његовом Високопреосвештенству Г. Митрополиту Митрофану; војводама: г. г. Илији Пламенцу, Божу Петровићу и Машу Ђуровићу; Муфтији Карађузовићу, сержану Раду Пламенцу, д-ру Л. То-мановићу, Лабуду Гојнићу; бригадирима: Иву Ђуровићу и Луки Гојнићу; командиру Илији Вујачићу; капетанима: Ђукану Вукмановићу, Ристу Стојановићу и Петру Станићу; Андрији Рађеновићу, Саву Фатићу, Милошу Ивановићу; кап. Контиту, Ж. Никчевићу, секретару обл. управе; председнику општине Дебелце; племенским капетанима: Станићу, Лабуду Јовановићу и Милошу Вукмановићу; проту Д. Петровићу; свештеницима: Дрецуну, Гвозденовићу, Машану Поповићу, Филипу Вујовићу, Јовану Лековићу, као и учитељима: Илијковићу и Михалевићу; управнику царинарнице кап. Пејовићу, ревизору Шеховићу, Б. Пламенцу, Б. Радловићу; управницима поште: Милу Вукмировићу, Шаку Шоћу, Нику Вујановићу и Јошу Фатићу; поручницима: Мргуду Вујовићу, Ј. Дабановићу и оф. Саву Дабановићу; Вељку Вујачићу; чинов. обл. управе: Караникићу, Петановићу и Миличковићу; Јовану Пејовићу; поштанско-телеграфским чиновницима: Марку Татари, Вучићевићу, Пламенцу, Гарићу, Кисићу, Вујовићу, Ратковићу, Шоћу и Ш. Загарчанину; цариницима: Тошковићу и Дивановићу; Косту Дабановићу, Лазу Пламенцу, Иву Томовићу, Марку Станићу, Душану Фатићу, Иву и Илији — Раичевићима на телеграфском и писменом саучешћу.

Братска хвала свештеницима: Николи Јовановићу, Луки и Саву — Вукосавићима, Марку Пламенцу, јеромонаху Ђуришићу, Петру Перовићу, Јоку Поповићу и Николи Чаловићу, који са ђацима спроводу присустваше и опиијело извршише.

Особита хвала попу Саву Вукосавићу, на онако дирљивом говору.

Братска и неизмјерна хвала пријатељима из ријечке и црмичке нахије, који са нашом браћом Подгоранима у великом броју добоше, да покојника до вјечне куће попутри.

Хвала грађанству из вароши Бара и околине, који лично, намама у Бару, изјавише своја саучешћа.

Поново хвала сваком, који нам ма којим путем изјавише своја саучешћа.

Подгор, 1. септембра 1915 г.

Ожалошћени: синови: поп **Алекса** и оф. **Ђуран**; унуци: поп **Петар** и **Илија**; праунук **Војислав** са осталом родбином. (бр. 354, 1,1)

Са болом у души и тужним срцем јављамо свима својим: сродницима, кумовима, пријатељима и познаницима, да се је наш син, супруг и отац

† Ђорђија Васов Станић

трговац и извозник из Колашина,

послије двомјесечног боловања преселио у вјечност 18. ов. мј. у 48 год. свога живота а 20. октобр предат матери земљи у подгоричком гробљу.

И ако тешко потрешени неизмјерним губитком, ипак сматрамо за дужност, да и овим путем изјавимо своју највећу благодарност:

Његовом Високопреосвештенству Митрополиту господину Митрофану на изјављеном саучешћу.

Протојереју г. Душану Петровићу и пароху г. Јоку Лековићу, који спроводу присуствоваше и опиијело извршише. — Пјевачком друштву „Бранко“ на положеном вијенцу и корпоративном присуствовању у спроводу. — Управи Монопола Дувана на положеном вијенцу.

Г. Милети Минићу поштанском чиновнику, који се са покојником у онако дивном и дирљивом говору на гробу опростио.

Грађанству подгоричком које у онако великом броју покојника до вјечне куће испрати. — Хвала доживотна и свима који нам путем телеграфа и поште саучешће изјавише и тиме нам тугу ублажише.

Још једном свима и свакоме хвала који на било какав начин узеше учашћа у овој нашој великој жалости.

Подгорица, 22. септембра 1915. (бр. 356, 1,1)

Ожалошћени: мајка **Савета**; супруга: **Драгиња** син **Данило** и остала многобројна родбина.